

II. ГЕОМОРФОЛОГІЯ ТА ПАЛЕОГЕОГРАФІЯ

УДК 050:[551.4.01+551.8] “2021”

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.6437554>

Колтун О.В.

**УКРАЇНСЬКА НАУКОВА ПЕРІОДИКА 2021 РОКУ:
ГЕОМОРФОЛОГІЧНІ ТА ПАЛЕОГЕОГРАФІЧНІ ОБ'ЄКТИ
У НАЗВАХ СТАТЕЙ**

Проаналізовано 17 статей 2021 року з геоморфологічними чи палеогеографічними об'єктами у назвах, які були вибрані з таких українських наукових журналів категорії “А” для географічних і / або геологічних наук, як “Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Геологія” (чотири випуски, 51 дослідницька стаття); “Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Геологія. Географія. Екологія»; “Геодинаміка”; “Геофізичний журнал”; “Журнал з геології, географії та геоєкології”; “Український географічний журнал”. У структурі статей враховані наявність і поєднання п'яти компонентів: 1) об'єкт дослідження, далі – [о]; 2) метод/методика досліджень, [мет]; 3) історія досліджень, [іст]; 4) територія як конкретний регіон, [тер]; 5) час, [час]. Найбільш поширеними структурами статей з геоморфологічними та палеогеографічними об'єктами в назвах виявилися [о][тер], [о][мет][тер] – по шість. На 1-2-компонентні назви статей припадає 41% (сім статей), а усі три статті з 4-компонентною структурою назви – з палеогеографічними об'єктами.

У чотирьох статтях з десяти тих, що мають геоморфологічні об'єкти у назвах, згадані зсуви, зсувні процеси, ще у чотирьох – берегові форми та процеси. Флювіальної геоморфології та антропогенного впливу стосуються по три статті, також є публікації, де йдеться про зсуви на берегах чи про антропогенний вплив на русла рік водночас. У палеогеографічних публікаціях найчастіше фігурують лесово-грунтові розрізи (три статті зі семи) та різні аспекти палеомагнетизму (теж три). Порівняно з 2016 роком, спостерігаємо зростання частки геоморфологічних статей (чи статей з геоморфологічними об'єктами у назвах), які містять у назві вказівку на методи чи методiku досліджень: 10% у 2016 та 60% у 2021 році. У 2021 році порівняно з 2016 зменшилася удвічі частка 1-2-компонентних статей, а частка статей зі вказівкою на територію залишилася такою ж – 90%. Частка публікацій про зсуви у 2021 році – 40% (чотири статті з десяти тих, що містять у назві геоморфологічні об'єкти), тоді як у 2016 році у розглянутих українських виданнях статті про зсуви були відсутні, на відміну від закордонних і тоді, і тепер.

***Ключові слова:** геоморфологія, палеогеографія, наукові журнали, структура назв, 2021.*

Постановка проблеми. З'ясування спектру тем сучасних наукових досліджень, трендів і закономірностей процесів зростання чи спадання популярності окремих об'єктів досліджень є невід'ємними атрибутами розвитку кожної галузі

© Колтун О.В., 2022.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Article Info: Received: March 20, 2022;

Final revision: April 08, 2022; Accepted: April 15, 2022.

науки як в окремо взятій країні, так і у світі загалом. Пропоноване дослідження продовжує серію публікацій про різні аспекти тематики й авторства геоморфологічних та географічних статей в українській та закордонній науковій періодиці, розпочату нами у 2017 році [6-8]. Головний акцент і раніше, і тепер робиться на аналізі назв статей – найпростішого та найдоступнішого показника.

Мета даного дослідження – виявити спектр об'єктів у назвах публікацій з геоморфології та палеогеографії, з'ясувати особливості компонентної структури цих назв та встановити зміни у тематиці відносно попередніх років.

З реєстру МОН України було вибрано українські наукові періодичні видання 2021 року категорії “А” для географічних та геологічних наук [9], оскільки і геоморфологія, і палеогеографія мають стосунок і до одних, і до інших не лише формально (так, при захисті дисертацій в нашій країні спеціальність “геоморфологія і палеогеографія” належить до географічних наук, а УДК – як у геологічних: 55 Геологія, 551.4 Геоморфологія, 551.8 Палеогеографія), але й за об'єктом, предметом та методикою досліджень.

Об'єктом дослідження стали такі видання 2021 року, як “Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Геологія” (чотири випуски, 51 дослідницька стаття); “Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Геологія. Географія. Екологія» (два випуски, 55 дослідницьких статей); “Геодинаміка” (Львів, два випуски, 15 дослідницьких статей); “Геофізичний журнал” (Київ, шість випусків, 76 дослідницьких статей); “Журнал з геології, географії та геоecології” (Дніпро, чотири випуски, 72 дослідницькі статті); “Український географічний журнал” (Київ, чотири випуски, 28 дослідницьких статей) [1-5, 10]. Їхні обкладинки – на рис. 1.

Ще три журнали категорії “А” з геологічних наук не розглядалися через їхню вузьку спеціалізацію (“Космічна наука і технологія”, “Мінералогічний журнал”, “Науковий вісник Національного гірничого університету”).

Предмет дослідження – назви дослідницьких статей у згаданих вище періодиці.

Методика досліджень. Використано головню нашу методику 2017 року [6] з незначними змінами. Послідовність дій така:

- 1) вибір з географічних та геологічних журналів статей з геоморфологічними чи / і палеогеографічними об'єктами дослідження у назвах;
- 2) визначення конкретних об'єктів дослідження для кожної статті;
- 3) визначення галузі, до якої належать дані об'єкти;
- 4) структурування назви;
- 5) встановлення закономірностей за результатами пунктів 2-4;
- 6) порівняння отриманих даних з даними досліджень минулих років.

Рис. 1. Журнали, публікації з яких використані у дослідженні

Зупинімося детальніше на пунктах 3 і 4. Що стосується галузей, то підставою для віднесення назви статті до того чи іншого напрямку є слова-маркери (геоморфологічні та палеогеографічні терміни). Наприклад, коли йдеться про зсувні процеси, то така стаття віднесена до динамічної геоморфології, про зміни клімату в плейстоцені – до палеогеографії. Зазначимо, що для статей з палеогеографічними об'єктами вужчі галузі – палеоекологія, палеогеографія плейстоцену, палеокліматологія тощо – не вказувалися.

За умови складності об'єктів стаття може бути віднесена до кількох галузей водночас: коли йдеться про зсувні процеси на берегах – і до динамічної геоморфології, і до геоморфології берегів, коли йдеться про палеоекологію юрських молюсків – і до палеонтології, і до палеогеографії.

Звертаємо увагу на суб'єктивність визначення галузевої приналежності об'єктів дослідження, оскільки одні й ті ж природні чи антропогенні феномени вивчаються водночас багатьма науками, наприклад, зсувами, зсувними процесами займаються різні теоретичні та прикладні галузі геолого-геоморфологічного циклу. І якщо дослідники є геологами і публікуються в журналі зі словом “геологія” у назві, то це не відмінює факту, що зсув змінює

форму земної поверхні, тобто є об'єктом вивчення й геоморфології теж, а відтак стаття про зсуви потрапляє до нашого аналізу.

Щодо структурування назви, то визначено п'ять компонентів, які можуть бути вказані: 1) об'єкт дослідження (феномен різного рівня складності), далі – [о]; 2) метод/методика досліджень об'єкта, [мет]; 3) історія його досліджень, [іст]; 4) територія як конкретний регіон, [тер]; 5) час, датування [час]. Підкреслимо, що за умов вказівки лише нижчих стратиграфічних таксонів, а відтак необхідності додаткового пошуку інформації про вищі таксони поза назвою статті, компонент [час] для такої назви не враховувався. У даній методиці має значення наявне у назві, а не додаткове поза назвою статті.

Можливі варіанти структури назв статей такі: мінімалістський – лише один компонент, логічно, що ним може бути виключно об'єкт [о], наприклад, “Закономірності руслових процесів”; максималістський – у назві є всі п'ять можливих компонентів [о][іст][мет][тер][час], наприклад, “Історія досліджень палеокліматів в Україні: контент-аналіз публікацій ХХ ст.”.

З огляду на специфіку наукових статей, а саме вужчу спеціалізацію об'єкта дослідження на відміну від монографій чи підручників, де достатньо вказівки на об'єкт, для назв журнальних публікацій більш типовими будуть 2-компонентна структура ([о][тер], [о][мет], [о][час], [о][іст]) та 3-компонентна (насамперед, [о][мет][тер], [о][час][тер], рідше – [о][час][мет], [о][іст][тер], [о][мет][іст]). Для статей з палеогеографічними об'єктами у назвах імовірно ширше використання компоненту [час], у тому числі, для 4-компонентних назв зі структурою [о][час][мет][тер].

На відміну від дослідження 2017 року, складність об'єкту цього разу враховувалася. Якщо він окреслений кількома словами або словосполученнями, які описують ієрархічні і / або рівноправні зв'язки різних аспектів одного феномена або те саме між кількома феноменами, то це позначалося як [о*].

Результати. Як зазначалося вище, за 2021 рік в аналізованих виданнях було від 15 (“Геодинаміка”) до 76 дослідницьких статей (“Геофізичний журнал”), проте кількість статей з геоморфологічними та палеогеографічними об'єктами у назвах значно менша – від двох до п'яти на журнал, усього 17.

Детальне дослідження кількості статей, галузевої приналежності їхніх об'єктів та структури назв наведено у табл. 1.

Частка статей з геоморфологічними та палеогеографічними об'єктами у назвах максимальна у “Геодинаміці” – 20% (три статті з 15), у решті журналів – 4-7%. Якщо взяти весь масив публікацій у шести розглянутих журналах, а це 297 дослідницьких статті, – то 17 статей з геоморфологічними та палеогеографічними об'єктами у назвах становлять 6% річного обсягу.

Аналіз назв вибраних статей 2021 року з геоморфологічними та палеогеографічними об'єктами дослідження

№	Назва	Об'єкт (-и) дослідження	Галузь (-і)	Структура назви (розшифрування у тексті)
Геофізичний журнал				
1	Петромагнітні і палеомагнітні дослідження лесово-грунтових розрізів – стоянок нижнього палеоліту у долині Південного Бугу (Меджибіж, Головчинці)	Лесово-грунтові розрізи, стоянки	Палеогеографія, археологія	[мет][о*][час][тер]
2	Важливість лесово-грунтової формації України для реконструкції змін клімату в плейстоцені: петромагнітні, палеопедологічні і палінологічні індикатори	Лесово-грунтової формації, зміни клімату	Палеогеографія	[о*][тер][час][мет]
3	Палеогеотермічні та палеотектонічні реконструкції за даними вітринітової термометрії (на прикладі верхньопалеозойських відкладів Дніпровсько-Донецької западини та прилеглих частин Донбасу)	Палеогеотермічні та палеотектонічні реконструкції	Палеогеографія	[о][мет][час][тер]
4	Границя Матуя-Брюнес у лесово-грунтовому розрізі Долинське, Південна Україна	Границя Матуя-Брюнес, лесово-грунтовий розріз	Палеогеографія	[о*][тер]

5	Дослідження зсувних процесів методом ВЕЗ берегової зони водосховища Тахтакерпю (південно-східний схил Великого Кавказу)	Зсувні процеси на берегах	Геоморфологія берегів, динамічна геоморфологія	[o][мет][тер]
Український географічний журнал				
6	Оцінка впливу палеогеографічних умов на формування мінеральної сировини для виготовлення керамічних виробів (на прикладі Опішнянського родовища глини)	Палеогеографічні умови, мінеральна сировина	Палеогеографія, гірничасправа	[o*][тер]
7	Аналіз зміни русла річки Південний Буг під впливом антропогенних та природних факторів за даними супутникового моніторингу	Русло річки, антропогенний і природний вплив	Флювіальна геоморфологія, антропогенна геоморфологія	[o*][тер][мет]
Журнал з геології, географії, геоекології				
8	Геопросторова технологія картографування зсувонебезпечної ділянки уздовж дороги у гірському пасмі Ваталмалай, Південна Індія	Картування зсувонебезпечності	Динамічна геоморфологія, картографія	[мет][o][тер]
9	Особливості стратиграфічного поширення та палеоекологія юрських двостулкових молюсків Передкарпатського прогину	Стратиграфічне поширення та палеоекологія молюсків	Палеогеографія, стратиграфія	[o][час][тер]

10	Вплив антропогенного фактору на берег і дно Жебріяньської бухти в північно-західній частині Чорного моря	Антропогенний вплив, берег і дно бухти	Антропогенна геоморфологія, геоморфологія берегів	[o*][тер]
Геодинаміка				
11	Особливості розподілу товщини і рельєфу палеоповерхні базальтів лучичівської товщі (Західна Волинь)	Товщина і рельєф палеоповерхні базальтів	Стратиграфія, палеогеографія	[o*][тер]
12	Відображення активності зсувних процесів у регіональних гравітаційному та магнітному полях (на прикладі Закарпатської області)	Зсувні процеси, гравітаційне та магнітне поля	Динамічна геоморфологія, геофізика	[o*][тер]
13	Дослідження впливу гірничих виробок рудників ДП «Солотвинський солерудник» на земну поверхню, будівлі та споруди з використанням супутникового радарного моніторингу	Гірничі виробки, земна поверхні зі спорудами	Гірнича справа, антропогенна геоморфологія	[o*][тер][мет]
Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, серія «Геологія. Географія. Екологія»				
14	Небезпечні явища у зсувній зоні української ділянки Азовського моря	Зсуви на берегах	Геоморфологія берегів	[o][тер]
15	Моделювання рельєфу ділянки русла річки Сіверський Донець (в районі села Гайдари Чугуївського району Харківської області)	Русло річки	Флювіальна геоморфологія	[мет][o][тер]

Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Геологія				
16	Геоекологічні дослідження причорноморських лиманів як складової геоекосистеми Азово-Чорноморського басейну	Лимани, геоекосистеми	Геоморфологія берегів, геоекологія	[мет][о*][тер]
17	Реакція багаторукавних річкових систем на функціонування гідроелектростанцій	Річкові системи, гідроелектростанції	Флювіальна геоморфологія, гідротехніка	[о*]

З цих 17 статей десять містять у назві геоморфологічні об'єкти, сім – палеогеографічні.

Щодо домінуючих тем, то так чи інак торкаються зсувних процесів чотири статті, берегів – теж чотири; флювіальної геоморфології та антропогенного впливу – по три (є статті, де йдеться про зсуви на берегах чи про антропогенний вплив на русла рік, наприклад, тому сума статей більша десяти). У палеогеографічних публікаціях найчастіше фігурують лесово-грунтові розрізи (три статті зі семи) та різні аспекти палеомагнетизму (теж три).

На 1-2-компонентні статті припадає 41% (сім статей). Цікавим є той факт, що усі три статті з 4-компонентною структурою назви палеогеографічні.

Найпопулярнішою є дві структури – [о][тер] та [о][тер][мет] (тут складністю об'єкту та послідовністю елементів знехтувано), статей з такими структурами по шість.

Зауважимо, що вказівки на часовий проміжок, для якого проводилося дослідження (не “коли проводилися”!) часто зустрічається у статтях з палеогеографічними об'єктами в назвах (три статті зі семи), але жодного разу у статтях з геоморфологічними об'єктами. Також в одній статті авторами згадано виключно місцевий стратиграфічний таксон (лучичівська товща) без прив'язки до вищих геохроностратиграфічних одиниць (Едіакарій, як виявилось після додаткового пошуку інформації), тому тут компонент [час] не виділявся.

Складним виявився об'єкт в 11 з 17 статей (6 геоморфологічних і 5 палеогеографічних статей). Публікацій про історію досліджень у 2021 році в розглянутих журналах немає.

Обговорення і висновки. Порівняємо отримані результати про назви статей 2021 року з результатами про назви статей 2016 року, викладені у [6] (табл. 2).

Таблиця 2

Порівняльна характеристика компонентної структури назв статей

Масиви статей (стовпці) і параметри (рядки)	Вибрані статті з палеогеографічними та геоморфологічними об'єктами у назві, 2021	Статті з палеогеографічними об'єктами, 2021	Статті з геоморфологічними об'єктами, 2021	Геоморфологічні статті українських журналів 2016 року [6]
Кількість статей	17	7	10	29
Кількість / частка статей, %:				
- 1-2-компонентних	7 / 41	3 / 43	4 / 40	24 / 83
- з указаною територією	16 / 94	7 / 100	9 / 90	26 / 90
- з указаним методом / методикою досліджень	9 / 53	3 / 43	6 / 60	3 / 10
- з указаним часом / датуванням	3 / 18	3 / 43	0	2 / 7

За п'ять років спостерігаємо зміни насамперед у зростанні частки геоморфологічних статей (чи статей з геоморфологічними об'єктами у назвах), які містять у назві вказівки на методи чи методику досліджень: 10% у 2016 та 60% у 2021 році.

У 2021 році порівняно з 2016 зменшилася двічі частка 1-2-компонентних статей, тоді як частка статей з вказівкою на територію, у тому числі, з назвами річок, озер, морів тощо залишилася такою ж – 90%.

Також не можна не підкреслити чималу частку публікацій про зсуви і зсувонебезпечність у 2021 році – 40% (чотири статті з десяти тих, що містять у назві геоморфологічні об'єкти), тоді як у 2016 році у розглянутих українських виданнях статті про зсуви були відсутні, на відміну від закордонних і тоді, і тепер [6].

Якщо говорити про зростання частки статей з методикою у назві і з зсувами як об'єктом дослідження, то це велике позитивне зрушення, до якого ми закликали колег п'ять років тому, і залежно чи незалежно від цих закликів результат з'явився. Чому це важливо, демонструє рис. 2: станом на 06 квітня 2022 року три найбільш цитовані статті журналу "Geomorphology" стосуються зсувів, дві з них – водночас і методики досліджень [11]. Дуже схожа ситуація була у 2017 році, тільки інші статті та автори, однак про зсуви і методи їхнього дослідження.

Most Cited Articles
The most cited articles from Geomorphology published since 2018, extracted from Scopus.

A novel hybrid approach for landslide susceptibility mapping integrating analytical hierarchy process and normalized frequency ratio methods with the cloud model
Fei Yan, Qiwen Zhang, Song Ye, Bu Ren
February 2019 | Volume 327, Pages 170-187

A random forest model of landslide susceptibility mapping based on hyperparameter optimization using Bayes algorithm
Dejiang Sun, Haijin Wen, Danzhou Wang, Jiahui Xu
August 2020 | Volume 362

Landslide response to climate change in permafrost regions
Annette L. Patton, Sara L. Rathburn, Denny M. Caprio
September 2019 | Volume 340, Pages 116-128

Most Cited Articles
The most cited articles from Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology published since 2018, extracted from Scopus.

Coordinated biotic and abiotic change during the Great Ordovician Biodiversification Event: Darrwilian assembly of early Paleozoic building blocks
Alycia L. Stigall, Cole T. Edwards, Rebecca L. Freeman, Christine M.D. Rasmussen
September 2019 | Volume 530, Pages 219-279

Intensified chemical weathering during the Permian-Triassic transition recorded in terrestrial and marine successions
Ying Cao, Huijie Song and 6 more
April 2019 | Volume 519, Pages 166-177

Advances in global bioavailable strontium isoscapes
Clement P. Barthelemy, Brooke E. Crowley, Matthew J. Woolfe, Gabriel J. Bowen
October 2020 | Volume 555

Рис. 2. Скриншоти з рубрики найбільш цитованих статей станом на 06.04.2022 року на сайтах журналів "Geomorphology" (вгорі) та "Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology" (внизу) [11, 12].

Стосовно тематики палеогеографічних статей, то тут є суттєві відмінності публікацій в українських журналах і закордонних. На рис. 2 внизу бачимо, що три найбільш цитовані статті журналу “*Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*” не стосуються четвертинного періоду, як це властиво тематиці чотирьох з семи статей українських видань. А от палеозою стосуються дві статті в першій трійці, та й у двадцятці лідерів цитувань цього найрейтинговішого палеогеографічного видання у світі їх чимало [12]. З вибраних нами семи статей з палеогеографічними об'єктами у назві лише одна вказує на палеозой.

Отже, аналіз такого простого формального показника, як назва статті в українських та закордонних наукових журналах 2021 року, показує суттєве наближення у порівнянні з 2016 роком тематики публікацій з окремих галузей наук про Землю до світових трендів, що не може не заохотити до подальшого розвитку вітчизняної науки.

Література

1. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Геологія. [Електронний ресурс]. <http://www.geolvisnyk.univ.kiev.ua/archive/>
2. Вісник Харківського національного університету імені В.Н.Каразіна, серія «Геологія. Географія. Екологія». [Електронний ресурс]. <https://periodicals.karazin.ua/geoeco/issue/archive>
3. Геодинаміка. [Електронний ресурс]. <https://science.lpnu.ua/jgd/all-volumes-and-issues>
4. Геофізичний журнал. [Електронний ресурс]. <http://journals.uran.ua/geofizicheskiy/issue/archive>
5. Журнал з геології, географії та геоекології. [Електронний ресурс]. <https://geology-dnu.dp.ua/index.php/GG/issue/archive>
6. Колтун О.В. Назви географічних статей у науковій періодиці 2016 року: теми і структура. *Наук. записки Сумського держ. пед. ун-ту імені А.С.Макаренка. Геогр. науки.* Вип. 8. Суми: СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2017. С. 179–186.
7. Колтун О.В. Вибрана наукова географічна періодика 2019 року: аналіз авторства статей. *Наук. записки Сумського держ. пед. ун-ту імені А.С.Макаренка. Геогр. науки.* 2020. Том 2. Вип. 1. С. 171–182. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.3763012>
8. Колтун О., Симчера І. Аналіз ключових слів і словосполучень геоморфологічних та палеогеографічних публікацій у вибраній науковій періодиці України 2019 року // Сучасний стан і перспективи розвитку геоморфології і палеогеографії в Україні. Тези доповідей Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф., присвяченої 70-річчю кафедри геоморфології і палеогеографії (26–27 листопада 2020 р.). Львів: ВЦ ЛНУ імені Івана Франка, 2020. С.71–72.
9. Реєстр наукових видань України. [Електронний ресурс]. <http://nfv.ukrintei.ua/search> (дата звернення 02.04.2022).
10. Український географічний журнал. [Електронний ресурс]. <https://ukrgeojournal.org.ua/uk/view-archive>
11. Geomorphology. The most cited articles: web-site. <https://www.journals.elsevier.com/geomorphology/most-cited-articles> (application date 06.04.2022).
12. Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology. The most cited articles: web-site. <https://www.journals.elsevier.com/palaeogeography-palaeoclimatology-palaeoecology/most-cited-articles> (application date 06.04.2022).

Summary

Koltun O. V. Ukrainian Scientific Periodicals in 2021: Geomorphological and Palaeogeographical Subjects in the Articles' Titles.

The themes and title structures of 17 articles from the Ukrainian scientific periodicals of 2021 are analyzed. These six geographical and geological periodicals belong to category "A" according to the list of the Ministry of Education and Science: Visnyk of Taras Shevchenko National University of Kyiv: Geology, Visnyk of V.N.Karazin Kharkiv National University, Series "Geology. Geography. Ecology", Geodynamics, Geophysical Journal, Journal of Geology, Geography and Geoecology, Ukrainian Geographical Journal. Each chosen article contains geomorphological or palaeogeographical subjects in the title. The titles were divided and structured by hand according to five components: 1) the subject of study, [s]; 2) the method/technique of its research, [m]; 3) the history of its studies, [h]; 4) the territory, [t]; 5) time [time]. The most common structures are [s][t], [s][m][t] (six articles per each type). The 1-2-component titles of articles account for 41% (seven articles). All three articles with the 4-component title structure contain palaeogeographical subjects.

Four articles out of ten that have geomorphological subjects in their titles, mention landslides, and four more mansion shore forms and processes. There are three articles on fluvial geomorphology and anthropogenic impact. Palaeogeographical publications most often include loess-palaeosol sequences (three articles out of seven) and various aspects of paleomagnetism (also three). Compared to 2016, we see an increase in the share of geomorphological articles (or articles with geomorphological subjects in the titles), which contain in the titles indications of research methods or techniques: 10% in 2016 and 60% in 2021. In 2021, compared to 2016, the share of 1-2-component articles decreased by half, and the share of articles with an indication of the territory remained the same at 90%. The share of publications on landslides in 2021 is 40% (four articles out of ten that contain geomorphological subjects in the title). In 2016, in the considered Ukrainian geomorphological and geographical periodicals, there were no articles on landslides, in contrast to top foreign periodicals then and now.

Keywords: geomorphology, palaeogeography, scientific journals, title structure, 2021.